

[Kjørulff-Schmidt.]

om det frie boligmarked. De talte om det, som var det det forjættede land, de talte om. Hr. Ingomar Petersen sagde, at når disse forslag udløber om 4 år, så skulle vi gerne havde den endelige løsning, og hr. Schlüter sagde, at denne lovgivning ikke blot peger, men den fører i retning af et frit boligmarked. Men det er forkert.

I 1966 levede de daværende boligforligspartier under præcis samme illusion, som forligspartierne lever under nu, nemlig at når der var gået en årrække, så ville man nærme sig det frie boligmarked. Tværtimod har man år efter år fjernet sig fra et frit boligmarked med alle de ulemper, vi kender. Den ene restriktion har skabt den næste restriktion, og det er fremskridtspartiets opfattelse, at den eneste virkelige løsning er for alvor at arbejde mod et frit boligmarked, ikke blot i ord, men også i gerning, fordi et frit boligmarked er det eneste, der kan skabe en sund byggerytme, en sund økonomi i ejendommenes driftsregnskaber og dermed også en sund vedligeholdelsestilstand i ejendommene.

Der blev talt en del om de gamle ejendommens vedligeholdelsesstandard, og her er vi jo ved et af de eksempler, som jeg påpegede under en ordførertale forleden i forbindelse med første behandling af de radikales forslag om statslån til visse vedligeholdelses- og isoleringsarbejder på ejendomme. Den ene hånd ved ikke, hvad den anden gør. Man gennemfører en lovgivning, som lægger meget stærke bånd på ejendommenes økonomi, som bevirker, at der i ejendommenes driftsregnskab ikke er overskud til at vedligeholde og isolere på nødvendig vis. Det opdager man nogle år efter, og så må den anden hånd handle, og så siger den anden hånd: vi må da lave en lovgivning, som giver statstilskud, så der bliver mulighed for at vedligeholde og isolere på tilstrækkelig god og forsvarlig måde. Det er symptomatisk for lovgivningen på boligområdet, at sådanne lovforslag dukker op, at man hele tiden er nødt til at reagere imod virkningerne af den lovgivning, som man har gennemført, men hvis virkninger man ikke har forudset tilstrækkeligt.

Det er jo almindelig kendt, at hver gang hr. Ingomar Petersen går på folketingets talerstol, så bruger han en væsentlig del af

sin taletid, ikke til at tale om de lovforslag, der er til behandling, men til at tale om fremskridtspartiet. Det er naturligvis pænt af hr. Ingomar Petersen at omfatte fremskridtspartiet med en sådan interesse, men desværre ligger det samtidig sådan, at hr. Ingomar Petersen næsten altid har misforstået det, han udtaler sig om.

Det er således ikke rigtigt, at fremskridtspartiet hetzer mod boligselskaberne. Der skal ikke herske tvivl om, at fremskridtspartiet erkender, at de sociale boligselskaber har gjort megen nytte, har udført et godt arbejde, hvis vi kaster blikket nogle år tilbage i tiden, og der er heller ikke tvivl om, at der er mange gode viljer og intentioner bag boligselskabernes arbejde. Men vi advarer mod den udvikling, hvor de sociale boligselskaber har vokset sig stærke som ganske betydningsfulde magtfaktorer i vor boliglovgivning med den virkning, at man opbygger mastodontselskaber, som virker som økonomiske og politiske pressionsgrupper.

Vi ved, at de sociale boligselskaber ligger med flere millioner kvadratmeter jord ubebygget rundt om i Danmark i øjeblikket, og det, man ønsker hos disse selskaber, er at gå i gang med at få mulighed for at bebygge de jordarealer. Selskabernes egen økonomi tillader det ikke, fordi selskaberne ikke kan udleje det byggeri, de i forvejen har opført, og så kan det ikke være rigtigt, at man igennem bestemte tal, de 40.000 boliger, som man nu fastsætter, skal give selskaberne mulighed for at gå videre ad den forkerte vej, når vi kan se alle de ulykkelige virkninger, det har givet.

Boligministeren spurgte om begrundelsen for, at fremskridtspartiet ville stemme imod ændringsforslaget om kollegiebyggeri m. v. Jeg mente nu, at jeg havde sagt det i mit første indlæg, men vores begrundelse var den, at vi finder, at ét regelkompleks, ét sæt regler, i stedet for tre sæt regler vil være en fordel. Jeg tror, boligministeren måske også er bekendt med, at mit parti går ind for forenkling af lovgivningen, og her er altså en mulighed for at arbejde for en sådan forenkling.

Folketinget er nu i gang med at gennemføre en lovgivning, som i endnu en række år fremover vil belaste boligbyggeri og belaste udlejningsejendomme med et tykt lag af